

sætte en Lov. Dertil maa jeg sige, at selve denne Argumentation forstaar jeg ikke. Forholdet er nemlig det, at man akkurat lige saa godt kan sige det modsatte. Hvem var efter det ærede Medlems Mening Bagstrævet her i Landet i sin Tid? Det var Mænd som Nellemann og Ørsted, det var dem, som den Gang modsatte sig alt Fremskridt, og nu hører man pludselig det ærede Medlem Hr. Zahle komme i Kompagniskab med disse Mænd, som hidtil er blevet beskyldt for at være Bagstrævet Repræsentanter. Ja, med Hensyn til Nellemann gik Kompagniskabet endog saa vidt, at det ærede Medlem Hr. Zahle forleden Dag udtalte om Nellemann, at han haabede, at denne som Dommer vilde være optraadt anderledes end som Minister. Nu faar vi disse to Mænd, Nellemann og Ørsted, draget frem — Ørsted, som kæmpede for det enevældige Kongedømme, han gik nødigt med til Grundloven, saaledes som den blev i dette Spørgsmaal. Nu er det pludselig hans Anskuelse, der skal graves op. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Zahle har Uret.

Langt bedre forstaar jeg den højtærede Minister. For ham er nemlig Synspunktet Flertalsregimentet det afgørende: vi staar i en demokratisk Tid, Flertallets Villie er det afgørende. Ligesom Ministeren siger, at en Minister, der er udgaaet af Flertallet, skal have Lov til at optræde overfor Domstolene og at paalægge en Dommer det og det, fordi eventuelt Lovgivningsmagten eller de mange staar bagved ham, og ligesom han siger, at man godt kan gennemføre visse Regler, selv om der er stor Protest derimod, medens vi andre mener, at der skal være Enighed derom, eller man skal forhandle sig til Rette, saaledes siger Ministeren her: Naar Flertallet har vedtaget en Lov, skal den gælde, Domstolene kan ikke tilsidesætte den. Konsekvenserne vilde blive for farlige, siger Ministeren, thi man ved saa ikke, om Loven gælder eller ikke gælder.

Dertil vil jeg sige følgende: Det forekommer mig, at Konsekvenserne af det ærede Medlem Hr. Zahles og den højtærede Ministers Mening vilde være langt værre. Hvis vi nemlig tænkte os, at i en politisk bevæget Tid Folketing og Landsting blev enige om at udnævne en Mussolini, at de blev enige om at udnævne Kongen eller en anden Mand til Diktator, saaledes at den lovgivende Forsamling, Folketing og Landsting, ikke mere skulde samles, hvis en saadan Lov kom, vedtagen af Folketing og Landsting, vilde den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem Hr. Zahle altsaa sige: Denne Lov er vedtaget af Folketing og

Landsting, den er gyldig. Ja, de vilde ikke en Gang kunne henvise til den almindelige Valgret, thi her er der jo ikke Lejlighed til at faa den almindelige Valgret i Tale, der skal ikke mere samles nogen Rigsdag.

Man vil sige, at dette Eksempel er sat paa Spidsen. Ja, men de ærede Herrer sætter ogsaa deres Eksempler paa Spidsen. Denne Lov, vedtagen af Folketing og Landsting, som overlod Magten til en Mussolini, saaledes at Rigsdagen ikke mere skulde indkaldes, vilde efter de Herrer Mening være lovlige og gyldige, der vilde ikke være noget, man kunde appellere til Vælgerne om for at høre deres Anskuelse. Den højtærede Justitsminister smiler, men den højtærede Minister vil ikke benægte, at hvis der kom en saadan Lov, som overlod Magten til en Mand paa lignende Maade, som det er sket i Italien med Mussolini, vilde denne Lov være gyldig, og man behøvede ikke at indkalde Rigsdagen, thi den var vedtaget af Folketing og Landsting, og Domstolene maatte ikke tilsidesætte den.

Jeg har sat Sagen paa Spidsen, det indrømmer jeg, men det gjorde ogsaa den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem Hr. Zahle ved at nævne yderliggaaende Eksempler. Saaledes taler de hele Tiden om, at en hel Lov er i Strid med Grundloven, og siger: Det vilde dog være haardt, naar hele Rigsdagen har vedtaget en Lov, at den da ikke skulde være gyldig, der er ingen Mening i, at Domstolene skal kunne tilsidesætte den. Men de Herrer maa dog huske paa, at saadan foreligger Sagen som oftest ikke. Den foreligger saaledes, at Rigsdagen har vedtaget f. Eks. en Straffelov med 300 Paragraffer, og i dette Lovkompleks findes der en enkelt Paragraf, som er i Strid med Grundloven. Rigsdagen har ikke overvejet dette Spørgsmaal, hver enkelt Paragraf er ikke paa den Maade blevet gennemdrøftet, som den senere bliver, naar man skal dømme efter den. Og naar man saa skal til at dømme efter denne Paragraf, ser man, at den er i Strid med Grundloven.

Det ærede Medlem Hr. Zahle sagde, at Rigsdagen aldrig havde taget fejl. Jo, det har Rigsdagen. Det ærede Medlem Hr. Zahle maa indrømme, at Straffelovens § 114 er i Strid med Grundloven. Der staar i § 114, at den, der sælger sin Stemme, mister sin Valgret for 5 Aar og, hvis han anden Gang gør sig skyldig deri, for bestandig. Det er i Strid med Grundloven; for enten er Handlingen en saadan, at den nedsætter den vedkommende i den offentlige Agtelse, og saa mister han Valgretten for bestandig, eller ogsaa er den saadan, at den ikke berøver